

ธรรมปฏิสนธินาถคณานายกา ชวน ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

เพราะเป็นนายกฯ

เทศน์เหล่านี้ต้องออกกระจายทั่วประเทศไทย อย่างพูดอยู่เวลานี้ เฉพาะอย่างยิ่ง พูดกับนายกฯ ด้วยแล้ว ห่วงห่อหมดเลย หูประเทศไทยนี้ห่อหมดเลยเทียว ถ้าพูดกับคนอื่นค่อยยังชั่วนะไม่ค่อยจ๋อนัก ถ้าพูดกับนายกฯ นี้ห่อหมดเลยประเทศไทยเรา หลวงพ่อ ก็สุขภาพดีอยู่นะครับ สุขภาพก็พออยู่ อายุ ๘๕ ปีจะเต็มวันที่ ๑๒ นี้แล้วนะ ๑๒ สิงหาคม นี้ ยังอีกสองสามวันเท่านั้นแหละ วันนี้วันที่ ๘ อีก ๔ วันก็เต็ม ๘๕ ปีแล้ว กำลังร่างกาย นี้อ่อน แต่ว่าจิตใจนั้นเข้มแข็งอยู่ เพื่อชาติบ้านเมืองของเราด้วยความเมตตาแล้ว ๆ เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าพูดได้อย่างเต็มปากเลยว่า นี่เป็นเรื่องของธรรมพระพุทธรเจ้าล้วน ๆ ที่ออกมาโปรดสัตว์โลกนี้นะ ไม่มีข้าศึกศัตรู ไม่มีคณานั้นคณานี้ ไม่มีก๊กนั้นก๊กนี้ คือ เรื่องของธรรมล้วน ๆ ครอบพุทธบริษัทของเราซึ่งเป็นชาวพุทธในเมืองไทยทั้งนั้น เป็น ธรรมล้วน ๆ ไม่มีอะไรเข้ามาเคลือบแฝงเลย ด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ที่ปฏิบัติต่อโลก เวลานี้

หลวงตานี้ก็พูดอย่างตรงไปตรงมาเลย ปีนี้ได้เปิดดอกแล้ว แต่ก่อนได้ปฏิบัติ ธรรมมาตั้งแต่บวชมาจนกระทั่งถึงปานนี้ได้ ๖๕ พรรษาแล้ว และออกปฏิบัติฟัดกับ กิเลสเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ๆ ขึ้นเวทีกับกิเลสนี้เราพูดสรุปนะ ขึ้นเวทีฟัดกับกิเลส จะฆ่า กิเลสให้ขาดสะบั้นลงจากหัวใจนี้เป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ไม่มีกรรมกร ไม่มีการให้น้ำ ถ้า เป็นนักมวยก็ฟัดกันเลย เอา กิเลสไม่ดีให้กิเลสพัง เราไม่ดีให้เราพัง มีสองอย่าง จะเป็น คู่แข่งกันต่อไปอีกไม่ได้แล้วในหัวใจดวงนี้กับกิเลสซึ่งครองกันมานาน เอาความทุกข์บีบ คั้นหัวใจของเรามานาน คราวนี้จะฟัดให้แหลก พอได้อุบายจากหลวงปู่มันแล้วก็ใส่กัน ใหญ่จริง ๆ นะไม่เอาเล่น ๆ นะ จนกระทั่งเขาตีเกราะประชุม แดกบ้านแตกเมืองไปดู เรา เขาเห็นเราอยู่ในป่าในเขาอดข้าวอดน้ำ ภาวนาไม่ถอย

ช้ดกันกับกิเลส จนกระทั่งเขาแตกบ้านไปดูเรา เขาบอกว่าเราตายแล้ว คือไม่ ทราบว่ากี่วันถึงจะออกมาบิณฑบาตฉันเสียวันหนึ่ง ๆ นอกนั้นฟัดกับกิเลสตลอดเวลา ๆ ครั้นนานเข้า ๆ หลายเดือนเข้าก็แปลกหูแปลกตาเขา นึกว่าเราตายแล้ว เขาตีเกราะ ประชุมลูกบ้านเขาไปดูเรา เอ๊ะ พระองค์นี้มายังไง เราตั้งแต่ตั้งบ้านมา ไม่เคยเห็นพระ แบบนี้ พระแบบไหน คือพระแบบไม่กินแต่สู้ไม่ถอย ฟัดกับกิเลสนี้ฟัดกันตลอด เราไม่ ให้มีกรรมกรแยก ไม่ให้มีการให้น้ำ ใครเก่งให้อยู่บนเวที ใครไม่เก่งให้ตกเวที ช้ดกัน สรุปรวมลงแล้วตั้งแต่อยู่บนเวทีนั้น ๙ ปีเต็ม ๆ

พอฟิดกิเลสตกเวทีลงไปแล้ว เภาคพิกลเสียบร้อยแล้ว ลงมาด้วยความสง่างาม ด้วยความมองจากลำหญาชาญชัย ไม่มีการสะทกสะท้านกับโลกใดในสามแดนโลกธาตุนี้ แล้วก็มาทำประโยชน์ให้โลกเรื่อยมา ทำอยู่ใต้ดิน แต่ก่อนทำอยู่ใต้ดิน มีเท่าไรสละหมดไม่มีอะไรเหลือเลย มีมากมีน้อยตั้งแต่สร้างวัดไม่เคยเก็บ สตางค์หนึ่งไม่เคยเก็บ ไม่ว่าจะวัตถุไทยทานอะไรมีมากมีน้อยเสียสละทั้งนั้น เอาจนกระทั่งไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวตลอดมา แล้วก็มาเห็นสภาพบ้านเมืองของเราเป็นอย่างนี้ เราก็ตนต่อความเมตตาสงสารไม่ไหว ทำยังไง ก็ศาสนาถ้าช่วยโลกไม่ได้ใครจะช่วยให้ มันก็ลงมาจุดนี้ละนะ

ต้องเอาธรรมช่วยโลก โลกช่วยโลกมันหมุนตัวเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันตลอดเวลา หาความสุขความเจริญไม่ได้ ถ้ามอบให้กิเลสกับกิเลสพืดกันแล้วก็ยิ่งเจริญรุ่งเรืองเหมือนกับไฟเผาไฟ เอาธรรมเข้าเป็นน้ำดับไฟ จึงต้องเอาธรรมเข้ามา นี้ละได้ช่วยโลกช่วยสงสารด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ด้วยความสงสาร ด้วยความเมตตา ด้วยความเป็นธรรมแล้ว ๆ ต่อโลกต่อสงสารเรื่อยมา จึงได้ออกมาช่วยโลก นี้เราพูดถึงเรื่องว่าการที่เราช่วยเราตั้งแต่วันเกิด คือตั้งแต่วันบวชมา ช่วยตัวเองมาเป็นสองครั้งนี้ คือสละชีวิตนี้มีสองครั้ง ครั้งแรกสละชีวิตเพื่อฆ่ากิเลสโดยถ่ายเดียว เอาจนกระทั่งกิเลสมันว่อนเลื้อยลงไปแล้วไม่มีอะไรเหลือภายในจิตใจ เค้ามันมาได้ ๔๙ ปีนี้แล้ว เภาคพิกลตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ บนวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร แรม ๑๔ ค่ำ เดือนหก จำได้ขนาดนั้น เวลากิเลสพังจากหัวใจนี้ฟ้าดินถล่มเลย

เอาพูดให้ตรง ธรรมพระพุทเจ้าพูดไม่ได้ไม่มีในโลกนี้ จะปล่อยให้แต่กิเลสมาเหยียบย่ำทำลายสัตว์โลกนี้แหลกเหลวหมด ธรรมต้องเป็นน้ำดับไฟกระจายออกมา นี้เป็นธรรมความจริง ต้องพูดได้เหมือนกับกิเลสออกพ้นพ่านได้ ธรรมออกปราบกิเลสไม่ได้ เรียกว่าโลกนี้หมดศาสนาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงพูดเปิดดอกอย่างเต็มที่เลย พังกิเลสลงจากหัวใจแล้วออกมาด้วยความสง่างาม ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว เรื่องของกองทุกข์ไม่มีในหัวใจตั้งแต่วันที่กิเลสพังลง จึงแสดงให้เห็นว่ากิเลสเท่านั้นสร้างกองทุกข์ให้สัตว์โลก ไม่มีอะไรสร้างความทุกข์ให้สัตว์โลกมีกิเลสอย่างเดียว กิเลสพังลงจากหัวใจแล้วครองบรมสุข ไม่มีอะไรเข้ามาแทรกเลย คือกิเลสเท่านั้นเป็นข้าศึก นี้ได้เห็นชัดเจนอย่างนี้

พระพุทเจ้านำธรรมอันนี้ละมาสอนโลกเวลานี้ สอนมาได้ ๒,๕๐๐ ปีนี้แล้ว คือเอาธรรมของจริงนี้มาสอนโลก แต่กิเลสเป็นของปลอมไม่ยอมรับธรรม พอพูดถึงเรื่องธรรมขึ้นมาหัวเราะเยาะเย้ยกันนะ เวลานี้เป็นอย่างนั้นนะ ธรรมออกไม่ได้ มีแต่กิเลสออกพ้นพ่านเต็มบ้านเต็มเมือง เพราะฉะนั้นโลกถึงได้เดือดร้อนวุ่นวายเพราะอำนาจ

ของกิเลส แต่ไม่ยอมเห็นโทษของกิเลส นั่นจึงสำคัญ ธรรมปราบมันให้มีความสุข
ร่วมเย็น เพราะฉะนั้นจึงสอนพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย อันดับหนึ่งให้มีการประหยัด ชาติ
ไทยของเราจะฟื้นฟูขึ้นโดยลำดับ

วันหนึ่ง ๆ ครอบครัวหนึ่งนี้ คน ๖๑ ล้านประหยัดวันละหนึ่งบาท ๆ ได้เงิน ๖๑
ล้านบาท วันสองได้ ๖๑ ล้านบาท การอยู่ให้ประหยัด อย่าฟุ่มฟู้มเพื่อสร้างบ้านสร้าง
เรือนก็ตีกี่ชั้นจนจะแข่งชั้นดาวดึงส์ หอปราสาทราชมณเฑียร เราโดยความทุกข์ของเรา
นี้ไปแข่งพระเทวทัตในนรก เรื่องการก่อสร้างหุรหุราฟู่ฟ่าที่จะให้กิเลสเผาหัวคนนั้นสูง
จรดฟ้า ชั้นดาวดึงส์สู้ไม่ได้ แต่กองทัพนี้เทวทัตสู้ไม่ได้นะ กองทุกข์ เทวทัตว่าทุกข์ที่สุด
มากที่สุด ยังสู้คนที่ฟุ่มฟู้มเพื่อย หรือว่าฟุ้งเพ้อเห่อเหิมลืมน้ำลืมน้ำโลกไม่มีวันอิม
พอนี้ไม่ได้ พวกนี้พวกเอาไฟเผาตัวเองและเอาไฟเผาโลกให้ลุ่มจม เพราะฉะนั้นจึงสอน
ตรงนี้ให้ประหยัด

การอยู่ให้ประหยัด อย่าฟุ่มฟู้มเพื่อย อยู่กระต๊อบก็ได้ขอให้มีความสุขความ
สบายด้วยความสงบร่มเย็นแก่ชาติบ้านเมืองของเราพอ เรื่องความหุรหุราฟู่ฟ่ามันสร้าง
กองทัพให้ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย นี่การอยู่ การกินก็ให้รู้จักประมาณในการอยู่การ
กิน ครอบครัวหนึ่ง ๆ ใช้จ่ายสักประมาณเท่าไร ๆ อย่าฟุ่มฟู้มเพื่อย โตะหนึ่งเก้าอี้
หนึ่งเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ เลี้ยงกันหาบ่าอะไร เราอยากว่าอย่างนั้นนะ หรือเราว่าแล้วก็
ไม่รู้ มันเป็นอย่างนั้นนะ กินเลี้ยงกันโตะหนึ่งตั้งหมื่น ๆ แสน ๆ มันเลี้ยงหาพ่อหาแม่
มันอะไร เราอยากว่าอย่างนั้นนะ อ้าวจริง ๆ มันเลยเถิดเลยแดนเลยเหตุเลยผล ถ้าทำ
พอประมาณแล้ว จะไปเลี้ยงอะไรถึงแสน ๆ ล้าน ๆ เลี้ยงกันนะ ถ้าไม่ใช่เลี้ยงด้วยความ
ฟุ้งเพ้อเห่อเหิม ตีนบัลลมปากกันเท่านั้น เขายกยอว่าคนนี้ดีนะ ยิ่งเขายกยอว่านายกา
ด้วยแล้วเป็นบ้านนะ ระวังให้ดีนะ

เราอย่าดีนะ อย่าดีในโลก เราเป็นผู้ปกครองโลกให้ร่มเย็นด้วยความมีธรรมมี
ธรรม ต้องเป็นผู้ใกล้ชิดติดพันกับบรรดากับธรรม แล้วนำธรรมนำธรรมนี้ไปเป็นแบบ
ฉบับแก่ชาวโลกทั้งหลาย การอยู่การกินการใช้การสอยการประพฤติตัว ทุกสิ่งทุกอย่าง
ให้เป็นคติตัวอย่างแก่โลกเขา เพราะเราเป็นนายกา นายกา ต้องเป็นแบบฉบับของชาติ
บ้านเมือง นายกา เป็นแบบฉบับบ้านเมืองไม่ได้ใช้ไม่ได้ พระพุทธเจ้าเป็นแบบฉบับ
ของศาสนา ทีนี้เราเป็นนายกา ปกครองบ้านเมือง เราต้องเป็นแบบฉบับทุกสิ่งทุกอย่าง
การใช้การสอยการอยู่การกินทุกสิ่งทุกอย่าง ให้เป็นแบบฉบับของประเทศชาติบ้านเมือง
เรา เขาจะได้เคารพนับถือ เขาจะได้ไม่เอือมระอาข้าราชการงานเมืองทั้งหลาย ซึ่งเวลานี้
เขาเอือมระอา

เราพูดตรง ๆ เขาเอือมระอาข้าราชการ เขาว่าอย่างนั้น เขาพูดเต็มปาก เราเป็นคนกลางเข้าลั่นชัก ๆ เข้ามาเท่าไรเก็บไว้ ๆ เหมือนไม่รู้ไม่ชี้ แต่เวลาจะเปิดออกพอจะให้ เป็นประโยชน์แก่ชาติ และเป็นคติแก่ผู้มาฟังแล้วเปิดออกอย่างนี้ละ เข้าใจไหม เก็บมานานแล้วนะนี่ก็ดี ฟังจะมาเปิดวันนี้ละ เปิดให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบนะ นี่เราพูดถึงเรื่องเราเผาศพกิเลสนะ นั่นเป็นสละชีวิตครั้งแรกนะ เอากิเลสมันเสื่อลงไปเรียบร้อย ไม่มีอะไรเหลือแล้ว ทีนี้ก็หมีนเข้ามาช่วยชาติไทยของเรา นี่ก็เอาชีวิตเข้าแลกเหมือนกัน ถ้าชาติไทยของเราขึ้นไม่ได้ หลวงตาบัวต้องคอยอด วังนั้นเลย คอยอดอะไร คอยอดคือ พลีเพื่อชาติไทยของเรา

เพราะฉะนั้นจึงขอให้ทุก ๆ ท่านให้ต่างคนต่างพลีชีพเพื่อชาติของเรา ต่างคนต่างหนุ่ ต่างคนต่างอุ้มต่างชูขึ้นไป บ้านเมืองของเราจะเจริญด้วยการฟื้นฟู ด้วยการประหยัด การอยู่การกินการใช้การสอยทุกสิ่งทุกอย่าง ประหยัดเพื่อชาติของเรา ให้ชาติของเราได้หนุ่ขึ้นมาเรื่อย ๆ ชาติไทยของเราจะมีความแน่นหนามั่นคงขึ้นโดยลำดับ วันนี้พูดกันพอสมควร หอมปากหอมคอ เอาเท่านั้นละนะ ต้องขอรักษนะ เราพูดเป็นฐานกันเอง เราชักชาติด้วยกัน หัวใจของชาติด้วยกัน